

lige beskyttelsesinteresser, og det er klart, at der i områder med prioriterede naturtyper eller arter må foretages en strengere vurdering med henblik på en effektiv beskyttelse af disse områder.

Habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, foreskriver, at der skal indhentes udtalelse fra Kommissionen, såfremt der ønskes gennemført et projekt i en lokalitet med en prioriteret naturtype m.v., og dette sker med henvisning til, at væsentlige samfundsinteresser gør gennemførelsen bydende nødvendig. Dette krav er implementeret i forslaget *stk. 5*. Der er tale om en høring af Kommissionen og ikke et krav om en godkendelse fra Kommissionens side.

I *stk. 6* foreslås indsat en ny bestemmelse, der giver hjemmel til at fastsætte vilkår i tilladelser og godkendelser vedrørende projekter om offshoreaktiviteter på havområdet specielt med henblik på at undgå forringelse af naturtyper og levesteder for arter og forstyrrelse af arterne. Bestemmelsen medvirker til at implementere habitatdirektivets artikel 6, stk. 2 og 4.

Bestemmelsen indebærer herunder, at der i udpegede internationale naturbeskyttelsesområder skal stilles passende vilkår med henblik på at undgå forringelse af naturtyperne og levestederne for arterne i områderne eller betydelig forstyrrelse af de arter, som områderne er udpeget for, eller for at afbøde negative virkninger for områderne. Hvis tilladelse gives efter det foreslåede *stk. 3, nr. 2*, eller efter *stk. 4*, selvom der må konstateres en væsentlig negativ belastning af området, skal der efter *stk. 6* fastsættes passende kompensationsforanstaltninger. Det kan eksempelvis være vilkår til ansøgeren om særlige tiltag for at kompensere for de negative virkninger i form af anvendelse af den bedst tilgængelige teknik og bedst tilgængelige praksis ved anlæg, drift og vedligehold, udpegning af alternative naturbeskyttelsesområder eller gennemførelse af restriktioner for jagt, drift, m.v. Fastsættelse af passende kompensationsforanstaltninger vil bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde og vil ske inden for rammerne af proportionalitetsprincippet. Udgifterne ved eventuelle kompensationsforanstaltninger vil skulle dækkes af ansøgeren. Ministeren skal underrette Europa-Kommissionen om, hvilke kompensationsforanstaltninger der træffes. En sådan underretningspligt fremgår af artikel 6, stk. 4, i habitatdirektivet.

Også ved projekter beliggende uden for internationale naturbeskyttelsesområder vil der kunne stilles vilkår, hvis de indirekte påvirker sådanne områder.

Vilkårene om naturbeskyttelse vil kunne fastsættes efter indhentelse af en udtalelse fra miljøministeren eller en styrelse, som miljøministeren har bemyndiget

hertil, eller fra uafhængige eksperter. Nærmere regler om adgangen til at stille vilkår om naturbeskyttelse vil blive fastsat ved bekendtgørelse.

Vilkår om f.eks. udledning i havet og anden bortskaffelse af stoffer og materialer stilles fortsat i medfør af regler udstedt i medfør af havmiljøloven.

I *stk. 7* foreslås indsat en ny bestemmelse, der supplerer den nuværende påbudsbestemmelse i § 25, stk. 1. Den ny bestemmelse medvirker til at gennemføre kravet i habitatdirektivets artikel 6, stk. 2, om medlemslandenes handlepligt. Som det fremgår af forslaget til bestemmelsen, har ministeren pligt til at gribe ind, såfremt vilkår for en tilladelse eller godkendelse omfattet af *stk. 1* overtrædes, og der herved opstår risiko for væsentlig forringelse eller forstyrrelse af udpegede internationale naturbeskyttelsesområder. Handlepligten kan løftes, ved at ministeren påbyder rettighedshaveren at bringe overtrædelsen til ophør. Ministeren kan også beslutte at kræve afhjælpende foranstaltninger udført, at kræve anlægget ændret med henblik på at undgå de skadelige virkninger på naturen eller at standse anlægget - evt. tidsbegrænset. Da der er tale om overtrædelse af vilkår i tilladelsen, er det indehaveren af tilladelsen, som skal afholde eventuelle omkostninger i forbindelse med overholdelsen af ministerens beslutning.

Til nr. 8

(§ 28 b)

Med *stk. 1* foreslås den eksisterende hjemmel i § 28 a, stk. 2, videreført og udvidet til at omfatte en generel hjemmel til at fastsætte nærmere regler om administration af § 26, stk. 2, og § 28 a, stk. 1-7. Der vil kunne fastsættes regler om, hvilke projekter der er omfattet af § 28 a, stk. 1, indhold og omfang af vurderinger efter § 28 a, stk. 1, ansøgning om og meddelelse af tilladelser og godkendelser for de omfattede projekter, hvilke mindsteplysninger og undersøgelser, der er nødvendige for at kunne foretage en vurdering af de miljømæssige konsekvenser og af indvirkning på naturbeskyttelsesområder, underretning og høring af den berørte offentlighed og de berørte myndigheder og organisationer vedrørende vurderinger efter § 28 a, stk. 1, vilkår, kompensationsforanstaltninger samt om påbud. Der vil ved bekendtgørelse blive fastsat de fornødne regler til at implementere direktiverne.

Stk. 2 viderefører den gældende § 28 a, stk. 3, men vil fremover også give mulighed for at fastsætte nærmere regler om høringer af offentligheden om vurderinger af virkningerne på lokaliteter.

Det foreslås endvidere i *stk. 3* at give transport- og energiministeren adgang til at fastsætte, at der skal